

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za čiščenje dimnih plinov obsega:

- Uredbo o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za čiščenje dimnih plinov (Uradni list RS, št. 28/00 z dne 30. 3. 2000),
- Zakon o varstvu okolja - ZVO-1 (Uradni list RS, št. 41/04 z dne 22. 4. 2004).

UREDBA **o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za čiščenje dimnih plinov**

(delno prenehala veljati)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 1)

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi pri odvajanju tehnološke odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: odpadna voda) iz objektov in naprav za čiščenje dimnih plinov iz kurilnih naprav in sicer:

- mejne vrednosti parametrov odpadne vode in
- posebne ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi.

Za emisije snovi v vode, ki niso urejene s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96; v nadaljnjem besedilu: uredba).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za objekte in naprave za čiščenje dimnih plinov iz kurilnih naprav elektrarne na trdna in tekoča goriva razen goriv iz biomase in utekočinjenega naftnega plina (v nadaljnjem besedilu: vir onesnaževanja).

3. člen

Za odpadno vodo iz vira onesnaževanja se ne šteje odpadna voda, ki se na območju elektrarne odvaja iz:

- naprave za pripravo vode,
- hladilnih sistemov in parnih ter vročevodnih kotlov,
- naprave za čiščenje odpadnega zraka, ki ne nastaja zaradi zgorevanja goriv v kuriščih,
- naprav za čiščenje dimnih plinov ali za čiščenje vodnih kondenzatov iz kurilnih naprav, katerih toplota se ne uporablja za proizvodnjo električne energije,
- naprav za čiščenje zgorevalnih plinov ali za čiščenje vodnih kondenzatov iz sežigalnic odpadkov,
- naprav za čiščenje zgorevalnih plinov ali za čiščenje vodnih kondenzatov iz kurilnih naprav in industrijskih peči, v katerih se sosežigajo odpadki,

- naprav za čiščenje zgorevalnega plina iz industrijske peči, v kateri hkrati z zgorevanjem trdnih ali tekočih goriv poteka fizikalna, kemična ali fizikalno-kemična reakcija sinteze ali proizvodnega procesa, kot je proizvodnja tehničnih plinov, čistega žvepla ali žveplove kisline in
- naprav za čiščenje dimnih plinov iz kurilnih naprav, če so ti zmešani z drugimi odpadnimi plini.

Določbe te uredbe ne veljajo tudi za komunalno odpadno vodo, ki nastaja na območju vira onesnaževanja.

4. člen

Mejne vrednosti parametrov odpadne vode iz virov onesnaževanja za odvajanje neposredno v vode in v kanalizacijo, so določene v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

5. člen

Mejne vrednosti anorganskih parametrov iz tabele 2 v prilogi 1 te uredbe se določajo z mejnimi vrednostmi emisijskega faktorja.

Mejne vrednosti emisijskih faktorjev iz prejšnjega odstavka veljajo za odpadne vode iz virov onesnaževanja, ki se odvajajo neposredno v vode ali v kanalizacijo.

Emisijski faktor posameznega anorganskega parametra je razmerje med količino tega parametra v odpadni vodi, ki se je z odpadno vodo odvedla v enem dnevu, in količino goriva, ki bi jo vir onesnaževanja porabil v enakem obdobju, če obratujejo vse kurilne naprave elektrarne, katerih dimni plini se čistijo na skupni napravi, pri nazivni toplotni moči.

Emisijski faktor se izraža v miligramih posameznega anorganskega parametra na tono uporabljenega goriva v kurilnih napravah elektrarne.

6. člen

Posebni ukrepi, ki jih upravljalec ali lastnik vira onesnaževanja izvaja zaradi čim manjšega onesnaževanja iz vira onesnaževanja, so:

- uporaba postopkov, s katerimi se zagotavlja odstranjevanje nevarnih snovi pred zgorevanjem goriv v kuriščih kurilnih naprav,
- uporaba suhih postopkov za zadrževanje trdnih delcev v dimnem plinu pred pranjem dimnih plinov,
- uporaba sklenjenega krogotoka vode za pranje in uporabljenih pralnih kemikalij pri pranju dimnih plinov,
- uporaba malo obremenjenih odpadnih voda iz drugih virov (npr. hladilne vode, vode iz gašenja žlindre, prečiščene procesne odpadne vode) kot surove vode za pranje dimnih plinov,
- opustitev uporabe podtalnice (razen obrežnega filtrata iz neposredne bližine tekočega vodotoka) ali vode iz sistemov pitne vode kot surove vode za pranje dimnih plinov,
- zmanjšanje emisij NO_x v zgorevalnem plinu na podlagi zgorevalnotehničnih ukrepov,
- zmanjšanje obremenjevanja odpadnih voda z amoniakom in dušikovimi oksidi zaradi dodajanja reducirajočih dušikovih spojin v tok zgorevalnega plina pri čiščenju dimnih plinov,
- uporaba postopkov za čiščenje dimnih plinov in odpadnih voda, pri katerih nastajajo ponovno uporabne odpadne snovi, kot so mavec, sol, klorovodikova kislina, amonijev sulfat,

- uporaba fizikalnih, kemičnih ali fizikalno-kemičnih postopkov za čiščenje odpadnih voda, to je za nevtralizacijo, za obarjanje težkih kovin in fluorida in izločanje trdnih snovi in
- od odpadne vode ločeno zajemanje in odstranjevanje odpadkov, ki nastajajo pri čiščenju odpadnih voda in jih ni več mogoče reciklirati.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

Priloga 1: Mejne vrednosti parametrov odpadne vode iz virov onesnaževanja za odvajanje neposredno v vode in v kanalizacijo

Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov in naprav za čiščenje dimnih plinov (Uradni list RS, št. [28/00](#)) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

»8. člen

Upravljalci ali lastniki virov onesnaževanja morajo obstoječe vire onesnaževanja prilagoditi določbam te uredbe v štiriindvajsetih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

9. člen

Če je za obstoječi vir onesnaževanja po tej uredbi odrejena priprava in izvedba sanacijskega programa, ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, ne glede na določbo prejšnjega člena, v soglasju k sanacijskemu programu določi tudi količine nevarnih snovi, ki se v času izvajanja programa letno lahko izpuščajo z odvajanjem odpadne vode v javno kanalizacijo ali neposredno v vode.

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, določi količine nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka na podlagi analize obremenitve okolja zaradi odvajanja odpadne vode, ki je sestavni del sanacijskega programa.

10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o varstvu okolja –ZVO-1 (Uradni list RS, št. [41/04](#)) v zvezi z delnim prenehanjem veljavnosti določb uredbe določa:

»193. člen

(prenehanje veljavnosti)

[...]

(4) V predpisih, izdanih na podlagi 27. in 30. člena ZVO, prenehajo veljati določbe, ki se nanašajo na obveznost investitorja, da v zahtevi za dovoljenje za gradnjo po predpisih o graditvi objektov pri napravah in objektih, za katere ni treba izvesti presojo vplivov na okolje po določbah ZVO, posreduje strokovno oceno o izpolnjevanju pogojev glede emisij ali ravnanja z odpadki.

[...]«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»199. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.